

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Țurcanu Tudor în numele inculpatei Ermurache Natalia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Ungheni din 19 ianuarie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015 în cauza penală privind-o pe

ERMURACHE Natalia Ioan, născută la 18 mai 1974, originară și domiciliată în or. Ungheni, str. C. Stere 16.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.07.2014 – 19.01.2015;

Instanța de apel: 11.02.2015 – 02.12.2015;

Instanța de recurs: 24.02.2016 – 20.04.2016.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Ungheni din 19 ianuarie 2015, Ermurache N. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 361 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe un termen de probațiune de 1 an, cu obligarea inculpatei de a nu-și schimba domiciliul fără acordul organelor competente.

Totodată, s-a dispus încasarea de la Ermurache N. în beneficiul lui Morcov Eu. a prejudiciului material în cuantum de 3700 lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Ermurache N. în perioada lunii aprilie 2013, avînd o înțelegere cu Morcov Eu. pentru ai perfecta ultimului contra sumei de 200 euro o carte autentică de asigurare internațională pentru automobil, a confecționat și i-a vîndut acestuia în or. Ungheni o carte de asigurare internațională a

Companiei de Asigurare „Compensa Vienna Insurance Group” falsă cu număr de înregistrare LT/16/MB 9516883, eliberată pe numele lui Ermurache V., pentru autoturismul de model „Peugeot 207” număr șasiu VF3WC8HZC34450405 pe perioada 25.04.2013 - 24.04.2014, care de drept era eliberată pe perioada 22.04.2013 - 09.05.2013.

Potrivit raportului de expertiză tehnică a documentelor nr. 34/12/2/3-4037 din 20.06.2014, cartea de asigurare internațională pentru automobile în limba lituaniană cu număr de înregistrare LT/16/MB 9616883, eliberată pe perioada 25.04.2013 - 24.04.2014 pe numele cet. Ermurache V., pentru autoturismul de model „Peugeot 207” împreună cu contractul de asigurare în limba lituaniană pe două file cu seria și nr. LT/AMA/ 9616882, au fost confecționate cu folosirea aparatelor de imprimat computerizate Jet cerneală (plasa de protecție, recuzitele și numărul). Cercetarea comparativă dintre cartea de asigurare cu anexe în litigiu și cea prezentată ca model de comparație, denotă un șir de divergențe ca: perioada de datare a documentelor examinate; dimensiunea; linia de separare; nuanța culorilor; modelul de tipar; consecutivitatea recuzitelor; fontul scrisului al completărilor; diferența plasei de protecție; în actul în litigiu lipsa micro-textului etc.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, adică *confeccionarea, deținerea și vânzarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul Țurcanu T. în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ermurache N. să fie achitată de cele imputate prin rechizitoriu, dat fiind că nu ea a comis infracțiunea de confecționare, deținere și vânzare a documentelor oficiale false, care acordă drepturi.

În motivarea apelului declarat, avocatul a invocat următoarele argumente:

- instanța de fond nu a analizat și nu a verificat probele prezentate atât de partea apărării, cât și partea acuzării, deși potrivit legii procesuale instanța trebuia să le verifice sub toate aspectele și obiectiv;

- vinovăția persoanei în săvârșirea unei infracțiuni se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetează nemijlocit toate probele prezentate;

- îndoielile, care nu pot fi înlăturate, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatei și în limita unei proceduri legale;

- partea acuzării nu a prezentat probe verosimile, iar instanța de judecată a emis o sentință de condamnare bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate, care urmau a fi apreciate critic, întrucât acestea nici nu o cunoșteau pe Ermurache N., din spusele lor, ei au aflat numărul de telefon de la cunoscuți, fără a invoca cine este cunoscutul, care este numele și prenumele cestuia;

- analiza conținutului învinuirii formulate denotă caracterul formal al acesteia, mai mult, învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală a încălcat mai multe drepturi și chiar principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;

- obiectul material al infracțiunii incriminate lui Ermurache N., în baza art.361 alin. (1) Cod penal, săvârșit referitor la un document de o importanță deosebită, constituie entitatea materială a documentului, care în speță lipsește or, partea acuzării nu a prezentat în ședința de judecată originalul cărții de asigurare internațională, care se pretinde a fi falsă, potrivit răspunsului (anexat la dosar) parvenit din partea BNC Interpol Vilinius Lituania se certifică că documentul nr. AMA 9616882 a fost eliberat pentru perioada 12.04.2013-09.05.2013, persoana asigurată fiind Ermurache V.;

- partea acuzării a prezentat instanței cartea de asigurare internațională pentru automobile în limba lituaniană, cu nr. de înregistrare LT/ 16/MB 9616883, eliberată pe perioada 25.04.2013-24.04.2014 pe numele cet. Ermurache V., confecționată cu folosirea aparatelor de imprimat computerizate Jet cerneală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, apelul avocatului Țurcanu T. declarat în numele inculpatei a fost admis, cu casarea sentinței din alte motive decât cele invocate și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit căreia Ermurache N. a fost liberată de răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate instanța de apel a menționat că instanța de fond a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei și făcând o încadrare justă a acțiunilor acesteia în baza art. 361 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a respins, ca nefondate, toate alegațiile apelantului invocate în cererea de apel, specificând că cauza a fost judecată de instanța de fond cu respectarea rigorilor legii procesuale și materiale și s-a menționat că dezacordul cu hotărârea instanței de fond nu constituie temei de desființare a sentinței, din moment ce probele cercetate demonstrează vina inculpatei și faptele incriminate acesteia prin rechizitoriu.

Deși inculpata și apărarea au pledat pentru nevinovăția lui Ermurache N. și că nu sunt de acord cu probele cercetate pe caz, instanța de apel a conchis că nu s-a stabilit probe administrate ilegal, adică cu încălcarea prevederilor procedurii penale.

Însă, din oficiu, instanța de apel a ajuns la concluzia că, urmează a fi încetat procesul penal în privința lui Ermurache N. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

6. Nefiind de acord cu hotărârile adoptate în cauză de către instanțele de fond, avocatul Țurcanu T. acționînd în numele inculpatei Ermurache N. le-a contestat cu recurs ordinar, prin care solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel și adoptarea unei hotărîri de achitare în privința lui Ermurache N., din motivul lipsei componenței de infracțiune în acțiunile acesteia.

În esență, recurentul consideră ilegală decizia instanței de apel, invocînd că cauza nu a fost examinată sub toate aspectele și în mod obiectiv, iar probelor administrate nu li s-a dat o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, ajungîndu-se incorect la concluzia privind vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii imputate.

Recurentul specifică că instanța de judecată era obligată să motiveze în hotărîre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, în corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvîrșirea căreia este învinuită inculpata, dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpată, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpata este vinovat de săvîrșirea acestei infracțiuni. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins unele probe.

În continuare, recurentul afirmă că, în pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței, instanța de fond:

- doar a trecut în revistă probele administrate pe caz, însă nu a apreciat separat fiecare probă, inclusiv declarațiile inculpatei, a părții vătămate, care sunt contradictorii, probele scrise din dosarul penal, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatei în rechizitoriu;

- nu a indicat motivele pentru care a respins probele apărării și a admis probele acuzării.

Din atare considerente, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile legale și a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția.

Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date, ceea ce instanța nu a realizat. Totodată, s-a menționat că instanța de apel nu a dat nici o apreciere răspunsului dat de Compania de Asigurare „Copensa Vienna Insurance Group” nr. 237-15 din 15.04.2015 prezentat de partea apărării, în care se invocă precum că Contractul de asigurare a fost încheiat pe perioada 25.04.2013 pînă la 24.04.2014 și a fost reziliat la data de 10.05.2013. Or, acest act direct a demonstrat faptul precum că a existat o așa poliță de asigurare, prin ce se demonstrează în mod direct nevinovăția lui Ermurache N.

În drept, titularul recursului își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatei, menționând că recurentul se referă la starea de fapt a cauzei și la chestiunea de apreciere a probelor, ceea ce nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu și în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente de fapt și de drept.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului, se constată că recurentul invocă drept temei de declarare a acestuia prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, și anume menționând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a dat o apreciere eronată probatoriului administrat, iar în acțiunile inculpatei nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, în baza căruia Ermurache N. a fost condamnată.

Însă, raportînd alegațiile recurentului la decizia atacată, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat de avocatul Țurcanu T. în numele inculpatei și adoptarea soluției expuse pe larg în pct. 4 din prezenta decizie.

Cu referire la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel nu s-a expus punctat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de fond și cea de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și a concluzionat corect ca aceasta se circumscrie încadrării juridice în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, totodată, statuînd asupra necesității aplicării prevederilor art. 60 Cod penal.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, iar careva temeiuri de a dispune achitarea lui Ermurache N., nu au fost stabilite.

La fel, Colegiul penal reține că, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința de condamnare atacată este legală și întemeiată în partea constatării vinovăției lui Ermurache N. de confecționarea, deținerea și vânzarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, însă, la caz, este incident de a fi aplicat art. 60 Cod penal, de aceea Ermurache N. a fost liberată de răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal și s-a încetat procesul penal în privința ei, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

În continuare, din textul recursului declarat, se constată că recurentul critică soluția instanței de apel, de altfel și cea a primei instanțe, invocând că acestea au dat o apreciere eronată probatoriului administrat în cauză.

În ceea ce privește faptul dacă o asemenea situație reprezintă o eroare de drept, Colegiul penal amintește că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea stabilirii vinovăției inculpatei Ermurache N. privind săvârșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente consideră relevant de a specifica că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând suplimentar materialele dosarului, specifică că, judecând apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpata a săvârșit infracțiunea nominalizată supra în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurentului privitor la adoptarea unei decizii ilegale de către instanța de apel în privința lui Ermurache N., totodată, menționând că Colegiul penal al Curții de Apel Bălți a ajuns la concluzia corectă că probele cercetate, coroborând între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care indubitabil se dovedește vinovăția inculpatei Ermurache N. de săvârșirea infracțiunii imputate și totalmente se combat cu argumentele aduse, la caz, de către partea apărării în susținerea nevinovăției inculpatei.

Asupra celor constatate se impune și mențiunea că, criticile formulate de recurent în recursul ordinar declarat, au format și obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de fond și cea de apel și, cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare, le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia, nu s-au stabilit, or concluzionând asupra celor expuse, instanța de recurs consideră, că în prezenta cauză nu se constată erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală.

În continuare, referitor la criticile recurentului în ceea ce privește existența componentei de infracțiune în acțiunile lui Ermurache N. în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, în cauza deferită judecării, Colegiul penal explică următoarele.

Instanțele ierarhic inferioare au conchis asupra vinovăției inculpatei în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele acesteia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii nominalizate.

Potrivit jurisprudenței constante a Colegiului penal în această materie, se reține că infracțiunea prevăzută de art. 361 atentează la ordinea stabilită a autentificării documentale a faptelor ce au importanță juridică.

Obiectul material al faptei infracționale analizate îl reprezintă documentele oficiale false. Latură obiectivă constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficiale false, care conferă drepturi sau scutesc de obligațiuni.

Înțelesul noțiunii de *falsificare* constă atât în modificarea totală a documentelor oficiale, cât și în introducerea în document a unor informații falsificate. Aceasta se poate realiza prin

următoarele modalități: ștergerea, adăugarea, corectarea conținutului textului, schimbarea datei, falsificarea semnăturii persoanei etc.

Folosirea documentelor falsificate, constă în acțiunile de vânzare, dăruire, schimb și alte forme de transmitere spre folosire de către alte persoane contra plată sau gratis. Componenta de infracțiune este formală și se consideră consumată din momentul falsificării sau confecționării obiectelor indicate în dispoziția articolului.

Latura subiectivă se realizează prin intenție directă. Este necesar ca falsificarea să fie efectuată în scopul folosirii documentelor, de către infractori sau de către alte persoane.

Prin rechizitoriu Ermurache N. a fost învinuită anume de *confecționarea, deținerea și vânzarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi*.

Prin urmare, instanțele corect au statuat că în acțiunile lui Ermurache N. se conțin elementele componente respective de infracțiune.

Mai mult, din partea descriptivă a deciziei recurate, instanța de recurs constată că, corect Curtea de Apel a respins, ca nefondate, alegațiile apelantului aduse în susținerea poziției de nevinovăție a inculpatei, specificând că:

„Sunt nefondate și afirmațiile aduse că obiect material al infracțiunii incriminate lui N. Ermurache, încadrate juridic de către organul de urmărire penală în baza art. 361 alin. (1) Cod penal cu semnele calificative - confecționarea și vânzarea documentelor oficiale false care acordă drepturi, săvârșit referitor la un document de o importanță deosebită, constituie entitatea materială a documentului, care în speță lipsește or, partea acuzării nu a prezentat în ședința de judecată originalul cărții de asigurare internațională, care se pretinde a fi falsă, deoarece faptul lipsei originalului cărții nu poate fi reținut în cazul dat, fiind dovedită vinovăția inculpatei prin probele cercetate.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile aduse că potrivit răspunsului (anexat la dosar) parvenit din partea BNC Interpol Vilnius/Lituania se certifică că documentul nr. AMA 516882 a fost eliberat pentru perioada 22.04.2013-09.05.2013, persoană asigurată Ermurache V., că partea acuzării prezintă instanței cartea de asigurare internațională pentru automobile în limba lituaniană, cu nr. de înregistrare LT/16/MB 516883, eliberată pe perioada 25.04.2013-24.04.2014 pe numele cet. V. Ermurache, confecționată cu folosirea aparatelor de imprimat computerizate Jet cerneală, în temeiul celor expuse reiterează că vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului, fiind declarative, faptul eliberării cărții de asigurare internaționale de către N. Ermurache lui L. Morcov fiind dovedit prin declarațiile lui E. Morcov, a martorului L. Morcov, precum și probele cercetate, care în cumul dovedesc vina inculpatei în cele incriminate, anume cartea eliberată de Ermurache N. s-a dovedit a fi falsă.

Totodată, dezacordul cu hotărîrea instanței de fond nu constituie temei de desființare a sentinței, din moment ce probele cercetate demonstrează vina inculpatei de faptele incriminate.”

În virtutea considerentelor expuse supra, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între situația de fapt și de drept stabilită de instanța de apel, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate de recurent în cererea de recurs deferit spre examinare.

În consecință, Colegiul penal conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, respectiv nu există vreun temei legal pentru admiterea recursului ordinar în sensul declarat de avocatul Țurcanu T. în numele inculpatei.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Țurcanu Tudor în numele inculpatei Ermurache Natalia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, în cauza penală privind-o pe Ermurache Natalia Ioan, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 20 mai 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru